

Preek over Johannes 20:11-18

- Schildwolde, 16 april 2017
- Kees van Dusseldorp
- Pasen
- mmv Cantiamo

intro: kindermoment

- praatje: Halleluja!
- aansteken nieuwe Paaskaars
- filmpje
- *De steen is weg!*

votum

Ps.68:1,2

wetslezing (NT) Ef.5:1-14

Gz.94:1,3,4,6 [Wiekslag 1-8]

gebed

Cantiamo: Opw.706 *Zie hoe Jezus lijdt voor mij* (luisterlied)

lezen: Joh.20:1-23

Ps.117

lezen: Hoogl.2:8-14

Ld.215 *Christus, onze Heer, verrees* (met Cantiamo)

preek: Joh.20:16a

Gz.111

gebed

collecte (bijdrage Cantiamo: Opw.575: *Jezus alleen*)

Gz.99 *U zij de glorie* (beurtzang / koperblazers)

sjaloom

zegen

Gemeente van de levende Heer!

** de intimiteit van de ontmoeting

Halleluja!

Pasen is een ongeloof feest.

Het halleluja klinkt over de hele wereld.

De Heer is opgestaan! Zo groeten christenen elkaar. Een blijde boodschap!

Jezus is opgestaan. Dat verandert alles. In welke omstandigheden je ook leeft.

De dood heeft niet het laatste woord.

Het kruis is niet het einde, maar een nieuw begin.

Lijden en ziekte is overwonnen.

Voor zonde en schuld is verzoening en vergeving.

Het zijn allemaal wonderen: onverklaarbaar, onverdiend, niet te organiseren.

Maar wereldschokkend als je erover nadenkt.

Een ongelooflijk feest.

U zij de glorie!

In de Bijbel komen we zoveel blijdschap en dynamiek op die eerste paasdag niet tegen. In Johannes ontmoeten we de rennende en verbijsterde leerlingen Petrus en Johannes. In het bijbels verhaal vertelt niemand hoe de wereld is veranderd. Hoe alles er nu anders uitziet. In Johannes begint het met een persoonlijke ontmoeting met één vrouw. Het begin van de verschijningen van Jezus. Het begin van het geloof in de levende Heer. Het begin van de oogst van zijn offer. Het begin van de Paasvreugde.

Een persoonlijke, intieme ontmoeting tussen Jezus en Maria van Magdala.

Mag ik alle grote thema's even naar achteren schuiven?

En inzoomen op dit moment met deze twee mensen?

De evangelist biedt ons een close-up: Maria en Jezus.

Gaat het dan over jou? Jazeker!

En heeft het te maken met mijn leven? Nou en of!

Ken je het verhaal al? Ik denk het niet. Want het is geen verhaal om te kennen.

Maar om je in te laten meenemen.

Zo mooi om te zien hoe Jezus, de opgestane Heer, het leven van Maria verandert.

Op de begraafplaats begint een nieuw paradijs.

Zo leer je Jezus ontdekken. En ontvang je zijn kracht.

** blind

Blind is ze, Maria van Magdala. Erg blind zelfs.

De steen voor het graf is weggerold. Maar Maria ziet niet wat dat betekent.

Het graf is leeg. Maar Maria snapt het niet.

Bij Petrus en Johannes begint iets van geloof. Maar Maria blijft huilen.

Twee engelen laten zich zien. Maar het valt Maria niet eens op.

De engelen verbazen zich over de tranen. Maar Maria hoort de bevreemding niet.

Jezus zelf spreekt haar aan. 'Waarom huil je? Wie zoek je?' Maar zij herkent hem niet.

Met stijgende verbazing horen we dit verhaal. Hoe is het mogelijk dat zij het niet ziet? Hoe komt zij zo blind? Wij hadden het vast wel begrepen. We hadden het vast eerder

gezien. O ja? Kunnen wij uit onszelf de Heer Jezus vinden?
Niemand vindt uit zichzelf de Levende Heer.

Was het haar verdriet? 'Ze hebben mijn Heer weggenomen'. Hoop verloren, liefde zonder antwoord. Wie het graf van een geliefde bezoekt, weet hoe herinneringen en emoties je kunnen overspoelen. Zulke gevoelens zijn zo sterk dat je niets anders meer voelt of ziet. Net als andere gevoelens als boosheid, verliefdheid, gekwetstheid of angst. Tranen in de ogen. Iedereen kent het. Het is er. En dan is het er ook compleet. Het kan je afsluiten voor de Heer. Hopelijk tijdelijk.

Waren het haar verwachtingen? Als je een dode zoekt, verwacht je geen levende. Verwachtingen sluiten je gemakkelijk de ogen. Als je vierhonderd mensen verwacht, ben je niet blij met de twintig aanwezigen. Als je wonderen van Jezus verwacht, zie je zijn subtiele aanwezigheid niet. Als je ervan overtuigd bent dat Hij zich niet meer laat zien, dan ontmoet je hem niet. Overtuigingen, verwachtingen, ervaringen. Er is veel nodig om een mens uit zijn of haar horizon te breken. Je moet soms letterlijk tegen hem aan lopen.

Lag het aan de Heer? Na zijn opstanding gebeurt het voortdurend dat mensen hem niet direct herkennen. Er is steeds iets bijzonders voor nodig. Het tonen van de lidtekens, het breken van het brood, het noemen van een naam. Een openbaring, een bekendmaking, een contactmoment. Van de Heer. Geloof komt niet van beneden. Geloof komt van boven. Het wordt door de Heer opgeroepen en gegeven.

En jij? Ben je ook blind? Is je ontvankelijkheid voor Jezus verstopt geraakt onder je deken aan emoties? Kijk je met al je overtuigingen aan de Heer voorbij? Denk je dat je gelooft als je je niet door de Levende geroepen weet?

** de ontmoeting

Maria! De stem van Jezus doorbreekt de sluier.
Maria! Jezus' roep maakt iets wakker.
Maria! Met één woord herstelt Jezus de relatie.
Hij roept haar bij haar naam. Met kracht en met liefde.
Om tot haar door te dringen. Haar tot het leven te roepen. Maria!
Zij keert zich om. Ze was al aan hem voorbijgelopen.
Het noemen van haar naam zet haar stil. Het is de Heer!

Rabboeni! Mijn lieve Heer!
Al haar verbazing zit in dat woord.
Al haar blijdschap zit in dat woord. Hij is het, Hij is het echt.
Al haar geloof zit in dat woord. Rabboeni, Mijn Heer!
Al haar liefde zit in dat woord.
U die mij bevrijd hebt van zeven demonen! Die mij de Vader hebt leren kennen.
Die mijn doodlopende weg hebt opengebrouwen. Die mijn leven betekenis hebt gegeven.
U bent er weer! U leeft!

Maria! Eén woord is nodig. Om de blindheid te doorbreken.
Dat doet Jezus zelf. Uit jezelf vind je hem niet.
Jezus zelf moet ons roepen. Als hij ervoor kiest zich bekend te maken, dan zie je hem.

In Maria hebben we een levend voorbeeld van wat roeping is. Zo zegt Calvijn het. Je ogen gaan pas open als de Heer je roept. Met kracht en met liefde.

De close-up met Maria maakt ons duidelijk hoe Jezus werkt. Zo gaat Hij met zijn schapen om. Hij kent ze bij naam. Stuk voor stuk. Hij roept ze. Niet het lege graf, niet het getuigenis van de leerlingen, niet de vraag van de engelen. Maar de stem van de Heer. Zo doorbreekt hij onze cirkeltjes. Die roepstem hebben we nodig. Je komt uit zichzelf niet tot geloof. Je maakt uit zichzelf geen begin met het eeuwig leven. Als Jezus je niet zou roepen. Als hij zich niet zou laten zien. Maria!

Rabboeni! De schapen kennen de stem van de herder. Ze luisteren. Keren zich om. Spitsen de oren. Stoppen met het eindeloos dwalen. Ze laten zich redden. En thuisbrengen. Wie de Heer zoekt, moet niet kijken, maar luisteren. Hij roept!

Wat zeg je? Heb je zijn stem nog nooit gehoord? Heb je Jezus nog nooit ontmoet? Heb je dan toch last van die blindheid? Dat je hem niet ziet, terwijl hij zo dichtbij is. Dat je zo met jezelf bezig bent, dat je niet openstaat voor een signaal van de Heer. Dat je op de verkeerde plek zoekt. Dat je denkt dat zoiets niet meer gebeurt.

De Heer roept ook jou. Als je bent gedoopt, heeft jouw naam in de kerk geklonken. De stem van een predikant. Bij monde van de Heer Jezus Christus. Als je belijdenis hebt gedaan, heeft die naam opnieuw geklonken. Het noemen van jouw naam is een roep van de Heer. Steeds word je aangesproken. Ook als je niet gedoopt bent en geen belijdenis hebt gedaan. Waar het goede nieuws wordt gebracht komt de Heer zelf. Hij spreekt zijn woord. Ook tot jou. Soms word je op onverwachte manieren en momenten geroepen. Door een mens, in een droom, door een boek, door een gebeurtenis, in een plotseling besef. Maar altijd in de verkondiging. Klinkt de stem van de Levende. Met kracht en met liefde. Jan! Grietje! Eppo! Ria! Erik! Hennie!

De herder kent zijn schapen bij de naam. Hij roept je. Doorbreekt je eigen cirkels. Bevrijd je van je blindheid door zijn stem. En de schapen kennen de stem van de herder. Luister alsjeblieft door de woorden van mensen heen! Ook als ze misschien slecht verstaanbaar zijn, niet fijn klinken, onhandig gebracht geworden. Laat je van je blindheid genezen. Sta open voor de stem van de herder! En geef gehoor aan zijn roep.

Rabboeni! Mijn heer! U bent het zelf! U leeft! Spreek Heer, ik luister.

**

TV-programma's verdienen er goud mee. Een onverwachte en ontroerende ontmoeting. Na zoveel jaar elkaar weer in de armen vliegen. Het geeft een kippenvelmoment. Vooral als de emoties in beeld gebracht worden. De verrassing, de blijdschap. Hoe ongeloof omslaat in herkenning en in feest! Een intiem moment, voor miljoenen zichtbaar gemaakt. En je gaat er helemaal in mee.

De ontmoeting van Maria met Jezus heeft die emotie ook in zich. Een onverwacht en ontroerend intiem moment. Ongeloof slaat om in herkenning. Tranen maken plaats voor blijdschap. Wanhoop verandert in aanbidding. Gejammer wordt omgezet in enthousiasme. Verlamming maakt plaats voor gedrevenheid. Dat doet Jezus. Hij zet Maria in de

ruimte. Hij deelt uit van zijn overwinning. Hij knipt het licht aan in haar leven! Verlossing, vrede en nieuwe ruimte.

Zo werkt Jezus in het leven van Maria van Magdala. Ook andere getuigen van Jezus' opstanding laten dit zien. Petrus, Johannes en later Paulus. Maar later ook. De mensen die Jezus niet meer ontmoeten in zijn aardse verschijning, maar in zijn geestelijke verschijning. Zij die zich door de Heer geroepen weten en zich de ogen laten openen. Ze worden tot getuigen van de Levende Heer! En gaan leven in het licht, met hoop, geloof en liefde. Wie Jezus Christus vindt, blijft niet dezelfde. Voor de een geeft het een radicale ommekeer. Voor de ander een doorgaand proces van groei. Maar voor ieder vanuit het Leven dat je in de Heer ontvangt.

Mag Hij je oprichten? Mag Hij je pijn aanraken? En je in je verdriet nabij zijn? Mag Hij je schuld overnemen? Mag Hij in de dichte muur de deur vormen? Mag Hij je in je onmacht bij de hand nemen? Mag Hij in jouw leefwerkelijkheid de bron van blijdschap openen? En de fontein van de Heilige Geest?

Jezus is opgestaan om het resultaat van zijn offer uit te delen. Om in zijn glorie ook jou op te nemen en mee te nemen. Met de overwinning op de dood, is voor iedere volgeling van Jezus ook de kracht van de dood, van de zonde en van de ellende gebroken.

Soms kost dat tijd. Om aan het licht te wennen als je zo veel donkerheid kent. Om weer te leren lachen als je zoveel hebt gehuild. Om weer naar voren te kijken als je zo lang het hoofd hebt geboven. Om te aanvaarden dat Hij ook jou roept om hem te volgen. Om te ervaren dat je met hem echt veel gelukkiger wordt dan zonder hem. Maar schuif het niet weg! Het is de waarheid in de Levende Heer! Het zet je leven op ander spoor.

**

Deze persoonlijke ontmoeting tussen Maria en Jezus is een prachtig venster op het goede nieuws. Maar dat gaat nog veel verder. In de paar woorden die Jezus spreekt, gaat de hemel open. Misschien denk je: 'Wat is nu de boodschap van Pasen? Waarom is er geen prediker die vertelt wat er precies gebeurt en wat het betekent?'

Nou, die is er wel. Het is Jezus zelf. Hij zegt: 'Ga naar mijn broeders en zusters!' Het is voor het eerst dat Jezus spreekt over 'mijn broeders en zusters'. Lees het maar na. Nooit eerder noemde Hij zijn volgelingen zo. Nu, na zijn opstanding, zegt Hij: 'ga naar mijn broers, mijn zusters'. Hoor je het? Wie zou uit zichzelf durven zeggen: 'Jezus is mijn broer?' Alsof je de Heer voor je karretje spant. Maar Hij tilt je op zijn niveau. Hij zet je naar zichzelf neer. 'Je bent mijn broer, mijn zus'. De briljante klank van Pasen.

En het wordt nog mooier: 'Maria, zeg tegen mijn broeders en zusters dat ik opstijg naar mijn Vader die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.' Hoor je het? Dit is niet zomaar iets. Dit is de boodschap van Pasen. Voor iedereen die het horen wil. Mijn Vader is jullie Vader. Mijn God is jullie God. Zegt Jezus, de opstane Heer. En ik geef het door: Zijn Vader is jouw Vader. Zijn God is jouw God! De briljante klank van Pasen.

Zo verkondigt Jezus zelf, hoe de verbinding tussen God en mensen is hersteld. De schuld is betaald. De kloof is overbrugd. De straf is gedragen en de relatie is hersteld. Je hoort

erbij. Hij brengt je bij de Vader. En die zegt: Zondaar? Schuldig? Waar heb je het over? Rechtvaardig noem Ik je. En heilig. Mijn kind. Vanwege mijn Zoon.

Zijn Vader – mijn Vader. Zijn God – mijn God. Loop er niet te snel aan voorbij. Het is een wonder van genade. Nieuwe tijden vangen aan, nu de Heer is opgestaan. De tijden die zo treffend in Hooglied onder woorden zijn gebracht. Het leven in liefde. De winter is voorbij, het donker overwonnen, dood en graf verslagen, de zonde verzoend. Het leven wordt mooi. Wat een vreugde. Wat een liefde. Wat een genade. De Vader ziet ons aan in zijn Zoon. 'Mijn Vader' mag ik zeggen. 'Mijn God'.

Natuurlijk is het dagelijks leven nog niet zo'n feest. Ook niet na die eerste Paasdag. Het gaat aan niemand voorbij. Pijn, angst, onzekerheid, verdriet. Het is er. Soms treft het heel hard. Het is met de opstanding van Jezus niet verdwenen. Maar het heeft wel een andere kleur gekregen. Want Hij heeft overwonnen. Dat geeft uitzicht en hoop. Dat geeft kracht en moed. De belofte dat God zelfs het kwaad zal laten meewerken ten goede. Op welke manier dan ook. Hij kan het doen als de sterke God en Hij wil het doen als de liefdevolle Vader.

Laat Jezus de prediker vandaag zijn. Jullie zijn mijn broeders en zusters. Mijn Vader is jullie Vader. Mijn God is jullie God. Mooier kun je de winst van zijn kruis niet zeggen. Hij deelt het uit. Als de Levende Heer.

**

Jezus leeft. De eerste die Hij ontmoet na zijn opstanding, is Maria uit Magdala. Het begin van Jezus verschijningen. Maria! Zo doorbreekt hij haar blindheid. Rabboeni! Het begin van het geloof in de levende Heer. In de opdracht die ze meekrijgt, klinkt de briljante klank van Pasen. Het is werkelijk volbracht!

Maakt dat verschil? Ja! Voor je toekomst: je bent een kind van God. Voor eeuwig. En ook voor je houding in de wereld: je hebt uitzicht en weet de Heer dichtbij. Maar dat niet alleen. Pasen maakt ook verschil voor je levenspraktijk: het zet je in beweging.

Kijk maar naar Maria. Stond ze eerst bij het graf te huilen, zonder dat er iets uit haar vingers kwam. Gaat ze na de ontmoeting met Jezus op weg als boodschapster. Van het goede nieuws. Ingeschakeld in de missie van Jezus op aarde. De opstanding van Jezus is een startmotor. Die je in beweging zet. Om te delen. Van je hoop, van je geloof, van je liefde. Om het niet voor jezelf te houden. Of op te sluiten in je hart. Het gaat verder: je leven in! Je wereld in!

Maria is zo blij met de hervonden Jezus. Ze pakt zijn voeten beet om hem nooit meer los te laten. Het is zo'n menselijke valkuil. Om vast te houden. En voor jezelf te houden. 'Houd mij niet vast, Maria, Ik heb nog meer te doen. En jij hebt ook nog meer te doen.' Bij Jezus krijg je wat te doen. Want er is werk aan de winkel. De uitstraling van het evangelie. De heiligheid van je leven. De daadkracht van de liefde. Dat is het project van de Heilige Geest.

Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Mijn werk is nog niet ten einde. Ik moet naar de hemel om het werk af te maken. Nu we in de afgelopen maanden vaker uit het evan-

gelie van Johannes hebben gelezen, begrijpen we wat Jezus bedoelt. Hij moet naar de Vader om de Trooster te sturen, de Heilige Geest die eeuwig bij ons blijft. Die de mensen gaat leiden in de waarheid, in de heiligheid, in de liefde en in het getuigenis. Een beweging die je niet altijd past. Waarvoor je de strijd moet aangaan. Met jezelf, met de mensen om je heen, met de verhalen die in de wereld rondgaan, met onrecht en gebrokenheid. Maar levend van de blijdschap.

Jezus is opgestaan. Hij leeft. Hij werkt. Hij zoekt. Hij roept.
Hoe het is om de Heer te zien?
Hoe het is om van wanhoop verlost te worden?
Hoe het is om 'mijn Vader' tegen zijn Vader te zeggen?
En een zus of broer van Jezus genoemd te worden?
Hoe het is om een blijde boodschap te brengen?
En ingeschakeld te worden in het project van de Geest?

Vraag het Maria.
En zeg met haar: Rabboeni!
Mijn lieve Heer!
U bent het!
Zeg het maar.
Ik luister.

Amen